

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obo/6/2015
Identifikačné číslo spisu:	6011899799
Dátum vydania rozhodnutia:	16.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6011899799.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členov senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Kataríny Pramukovej v právnej veci navrhovateľa: V K T spol. s r. o., so sídlom Ladomerská Vieska 100, 965 01 Ladomerská Vieska, IČO: 31 582 451, právne zast. advokátom JUDr. R. R., so sídlom J., proti odporcovi: ZSNP, a. s., so sídlom Priemyselná 12, 965 63 Žiar nad Hronom, IČO: 30 222 524, právne zast. advokátkou JUDr. I. R., so sídlom T., o zaplatenie 198 286,79 eur (5 973 588,- Sk s príslušenstvom), na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cb/1/2011-839 zo dňa 16. októbra 2014, v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cb/1/2011-851 zo dňa 11. decembra 2014 a opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cb/1/2011-858 zo dňa 17. decembra 2014 a na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cb/1/2011-839 zo dňa 16. októbra 2014 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cb/1/2011-851 zo dňa 11. decembra 2014 a opravného uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cb/1/2011-858 zo dňa 17. decembra 2014, jednomyselne, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cb/1/2011-839 zo 16. októbra 2014 v časti, ktorou bol odporca zaviazaný navrhovateľovi zaplatiť 100 000 eur s 17,6 % úrokom z omeškania ročne od 15. júna 2011 do zaplatenia v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cb/1/2011-851 zo dňa 11. decembra 2014 a opravného uznesenia č. k. 45Cb/1/2011-858 zo dňa 17. decembra 2014 **p o t v r d z u j e .**

II. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cb/1/2011-839 zo dňa 16. októbra 2014, v znení opravných uznesení č. k. 45Cb/1/2011-851, č. k. 45Cb/1/2011-858, v časti výroku o náhrade trov konania mení tak, že odporca **j e p o v i n n ý** navrhovateľovi zaplatiť trovy prvostupňového konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 17 021,67 eur a iných trov konania vo výške 9 914,33 eur, na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. R. R., so sídlom R..

III. Odporca **j e p o v i n n ý** navrhovateľovi zaplatiť trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 1 081,40 eur na účet jeho právneho zástupcu.

Odôvodnenie

O návrhu navrhovateľa rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 53Cb/218/2001-Sn-790 zo dňa 30. 10. 2008, ktorým návrhu vyhovel.

O odvolaní odporcu, proti tomuto rozsudku rozhodol ako odvolací súd, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 4Obo/15/2009 zo dňa 22. júna 2010 tak, že rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 53Cb/218/2001-Sn zo dňa 31. 10. 2008 potvrdil.

Dovolací súd, uznesením č. k. 1MObdov/11/2010 zo dňa 25. 08. 2011 rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Obo/15/2009 zo dňa 22. 06. 2010 spolu s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 53Cb/218/2001- 490 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

V novom konaní rozhodol vo veci Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 45Cb/1/2011-646 zo dňa 21. 06. 2012 tak, že odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 5 973 588,- Sk (198 286,80 eur) s 17,6 % úrokom z omeškania ročne od 15. 06. 2001 do zaplatenia a uznesením č. k. 45Cb/1/2011-659 zo dňa 31. 07. 2012 opravil záhlavie a výrok rozhodnutia.

O odvolaní proti tomuto rozsudku, ako odvolací súd, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 3Obo/90/2012 zo dňa 20. 11. 2013 tak, že rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cb/1/2011-646 zo dňa 24. 06. 2012 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cb/1/2011-659 zo dňa 31. 07. 2012 zrušil a vec vrátil na nové konanie.

V následnom novom konaní Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol rozsudkom č. k. 45Cb/1/2011-839 zo dňa 16. 10. 2014 tak, že odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi 100 000 eur so 17,6 % úrokom z omeškania od 15. 06. 2011 do zaplatenia a vo zvyšku návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal.

K rozsudku vydal opravné uznesenia č. k. 45Cb/1/2011-851 zo dňa 11. 12. 2014, v ktorom opravil záhlavie a označenie v záhlaví rozsudku a opravné uznesenie č. k. 45Cb/1/2011-858 zo dňa 17. 12. 2014, ktorým prvú výrovkovú vetu rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cb/1/2011-839 zo dňa 16. 10. 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 45Cb/1/2011-851 zo dňa 11. 12. 2014 opravil tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 100 000 eur so 17,6 % úrokom z omeškania ročne od 15. 06. 2001 do zaplatenia.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe doplneného dokazovania uloženého odvolacím súdom na zistenie výmery znečistených pozemkov a výšky škody zistil, že navrhovateľ v konaní predložil ortoformapy a satelitné snímkovanie kontroly vyhotovené poľnohospodárskou platobnou agentúrou, ako aj príslušné listy vlastníctva pod č. A. pod č. XXXX U., ktorými preukazoval výmeru obhospodarovaných pozemkov jeho právnym predchodcom. Podľa konajúceho súdu odporca výmeru rozlohy obhospodarovanej pôdy nespochybnil relevantnými dôkazmi, pretože aj keď po ukončení S. parcely, na ktorých právny predchodca navrhovateľa vykonával poľnohospodársku výrobu, mali iné číselné označenie, existovali naďalej skutočnosti, ktoré boli podkladom pre určenie výmery obhospodarovanej pôdy navrhovateľom.

K otázke vzniku škody uviedol, že bol to sám odporca, ktorý vo svojich písomných vyjadreniach nepopieral, že v rozhodnom čase došlo k úniku vodorozpustného flóru do ovzdušia a že počas rozpadu je stanovený podľa odborných stanovísk určených znalcami v rozpätí 40 rokov a že na tejto skutočnosti nemení nič fakt, že po období roku 1999 odporca prestal vypúšťať vodorozpustný flór do ovzdušia, keď hliník začal vyrábať inou metódou. Konštatoval, že za obdobie, po ktoré odporca flór vypúšťal do ovzdušia a do času jeho rozpadu vznikla navrhovateľovi škoda spôsobená prevádzkovou činnosťou odporcu a v konaní nebolo relevantným spôsobom preukázané, že škodu spôsobili navrhovateľovi iné subjekty.

K otázke výšky škody konajúci súd v tomto novom konaní uviedol, že s touto otázkou sa zaoberali znalci a vzhľadom na to, že s určením výšky sa v znaleckých posudkoch nezhodli, ktorú výšku odporca nenamietal a navrhovateľ navrhol, aby súd pri výške škody postupoval podľa ustanovenia § 136 O. s. p., súd s poukazom na ustanovenie § 136 O. s. p. určil výšku škody odôvodnením, že ďalšie znalecké šetrenie by zvyšovalo opätovné náklady konania.

Vzhľadom na uvedené, na čas podania žaloby, čas vypracovania znaleckých posudkov, ako aj fakt, že odporca v súčasnosti svojou prevádzkovou činnosťou vypúšťa minimálne percento vodorozpustného flóru, konajúci súd posúdil výšku škody podľa § 136 O. s. p. a zaviazal odporcu na výšku škody 100 000 eur a vo zvyšku 98 286,79 eur návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 veta druhá O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Voči tomuto rozsudku v znení opravných uznesení (list v spise 851 a 858) v zákonnej časti výroku o náhrade trov konania podal navrhovateľ odvolanie s tým, že podľa jeho názoru konajúci súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 3 O. s. p., v spojení s § 150 O. s. p. Uviedol, že s ohľadom na neúmernú dĺžku konania, počas ktorého odporca nepreukázal žiaden liberačný dôvod a bez akéhokoľvek zavinenia navrhovateľa, výšku škody musel súd určiť na základe vlastnej úvahy, vzhľadom na návrh dohody o urovnaní, ktorý zaslal odporcovi, tak trovy, ktoré vznikli, sú jednoznačné na vrub odporcu. Citoval rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. ÚS 2862/2007 a s poukazom na § 150 O. s. p. navrhol v napadnutej časti rozhodnutie zmeniť a navrhovateľovi priznať trovy konania vo výške 9 914,33 eur.

Podaním doručeným dňa 30. 12. 2014 proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cb/1/2011-839 zo dňa 16. 10. 2014, v spojení s opravnými uzneseniami, sa odvolal aj odporca s poukazom na ustanovenie § 221 ods. 1 O. s. p., § 226 O. s. p. a namietal, že konajúci súd sa v novom konaní nezaoberal s tým, čo mu bolo zrušujúcim uznesením uložené, t. j. akú konkrétnu činnosť právny predchodca navrhovateľa vykonával, teda čo pestoval na konkrétnych pozemkoch. Zároveň namietal, že zoznam listov vlastníctva predložený v novom konaní bol vytlačený iba na papieri, nebol nikým podpísaný a ani neriešil rozpor namietaný odporcom medzi údajmi o pestovaných plodinách uvedených v Zozname listov vlastníctva a údajmi uvedenými v dôkazoch, ktoré sú založené v súdnom spise. Podľa odporcu teda navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, čo jeho právny predchodca na dotknutých pozemkoch pestoval. Odporca namietal, že navrhovateľ nepreukázal aký mal právny predchodca výnos z vykonávanej činnosti, aký výnos mal právny predchodca totožnou poľnohospodárskou výrobou, ako aj v akej výške vznikla právnenému predchodcovi navrhovateľa škody na úbytkoch poľnohospodárskej produkcie. Podľa odporcu teda navrhovateľ nezaložil žiaden dôkaz o výške škody a odvolával sa iba na znalecké posudky, z ktorého dôvodu navrhovateľ v podstate neunesol dôkazné bremeno, na ktorých konkrétnych pozemkoch vykonával poľnohospodársku produkciu. Odporca spochybnil dôkazy, predložené ortofotomapy, ktoré mohli byť vyhotovené až v roku 1999, keďže dovtedy sa nevyhotovovali. Z uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a návrh na začatie konania zamietnuť v celom rozsahu. V závere odvolania nesúhlasil s konštatovaním v odôvodnení rozhodnutia, že nebolo preukázané, že navrhovateľovi škodu spôsobili iné subjekty a citoval objemy, ktoré boli vypustené a že úlohou odporcu nie je riešiť, ktoré subjekty flór vypustili. Za absurdné považuje, že všetku škodu spôsobil odporca a že to, čo vypúšťali iné subjekty nemalo vplyv na prípadnú škodu. Zároveň namietal, že konajúci súd sa nezaoberal novým dôkazom predloženým odporcom a to klimatickým posudkom, podľa ktorého v roku 1999 bola veľká časť poľnohospodárskej produkcie zničená ľadovcom. Opätovne poukázal na vyplatené výšky náhrady škody právnenému predchodcovi navrhovateľa, na spis OS Žiar nad Hronom č. k. 5C/147/03, ktorým súd došiel k záveru, že o dva roky neskôr už právnenému predchodcovi navrhovateľa žiadne škoda nevznikla.

S poukazom na ustanovenie § 157 ods. 2 O. s. p. namietal nejasnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, z ktorého dôvodu tiež navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť, žalobu zamietnuť v celom rozsahu a priznať odporcovi trovy konania.

Podaním doručeným súdu dňa 28. 01. 2015 zaslal navrhovateľ vyjadrenie k odvolaniu odporcu, ktoré označil za právne nedôvodné.

K spochybňovaniu obhospodarovania poľnohospodárskej pôdy právnym predchodcom navrhovateľa uviedol, že táto otázka bola nespochybniteľne preukázaná záznamom z kontroly skutočného osevu plodín vykonanej Ministerstvom poľnohospodárstva ku dňu 23. 06. 1999. Čo sa týka tvrdeného rozporu odporcom medzi údajmi o pestovaných plodinách uvedených v Zozname listov vlastníctva a údajmi v dôkazoch, navrhovateľ uviedol, že týmito nedeclaruje údaje o pestovaných plodinách, ako to mylne odporca tvrdí. K spochybneniu dôkazu ortofotomáp uviedol, že týmto dôkazom chcel povedať, že poľnohospodárska pôda sa obhospodaruje v ucelených častiach a honoch, ktoré sú tvorené z množstva parciel a bez ohľadu na to, či v roku 1999 boli ortofotomapy, keďže pestovanie plodín na poľnohospodárskej pôde sa nikdy neevidovalo podľa jednotlivých parciel. Čo sa týka vzniku škody, poukázal na tri existujúce znalecké posudky, z ktorých vyplýva, že prevádzkovou činnosťou odporcu v roku 1999 škoda spôsobená bola. Citoval stanovisko Výskumného ústavu pôdoznanectva a ochrany pôd v Banskej Bystrici zo dňa 09. 05. 2001, ktoré je priložené v spise a ktoré je taktiež dôkazom o zamorení ovzdušia odporcom v Žiarskej kotline. S poukazom na uvedené, ako aj fakt, že odporca nepreukázal ani jeden z liberáčnych dôvodov v zmysle § 420a ods. 3 Občianskeho zákonníka, navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a uplatnil si náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie odporcu podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je právne dôvodné.

Predmetom odvolania odporcu je posúdiť, či napadnutým rozsudkom č. k. 45Cb/1/2011-839 zo dňa 16. 10. 2014 prvostupňový súd rozhodol v súlade so zákonom, keď v spojení s ustanovením § 136 O. s. p. odporcu zaviazal na náhradu škody vo výške 100 000 eur a vo zvyšku návrh zamietol.

Z predložených dôkazov a spisov založených v spise je zrejmé, že prvostupňový súd vo veci už niekoľkokrát rozhodoval a až následne na základe rozhodnutia sp. zn. 1MOBdoV/11/2010 zo dňa 25. 08. 2011 bol tento rozsudok uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/90/2012 zo dňa 20. 11. 2013, v intenciách rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 1MOBdoV/11/2010 zo dňa 25. 08. 2011, zrušený a vec vrátená na nové konania.

Základnou otázkou pre posúdenie predmetného rozhodnutia č. k. 45Cb/1/2011-858 zo dňa 16. 10. 2014 v znení opravných uznesení je, či prvostupňový súd v novom konaní postupoval v intenciách zrušujúceho uznesenia sp. zn. 3Obo/90/2012 zo dňa 20. 11. 2013, t. j. v intenciách uznesenia dovolacieho súdu sp. zn. 1MOBdoV/11/2010 zo dňa 25. 08. 2011.

Z odôvodnenia tohto zrušujúceho uznesenia je zrejmé, že bolo potrebné skúmať, na ktorých konkrétnych pozemkoch uplatňovaná škoda mala vzniknúť. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že konajúci súd sa s touto otázkou zaoberal, doplnil dokazovanie, citoval tieto dôkazy, ktorými navrhovateľ výmeru obhospodarovaných pozemkov právnym predchodcom preukazoval a dospel k záveru, že odporca žiadnymi relevantnými dôkazmi výmery rozlohy poľnohospodárskej pôdy nespochybnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§10 ods. 2 O. s. p.) sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu a dôvody uvedené v odvolaní odporcu, týkajúce sa spochybnenia pozemkov, na ktorých boli plodiny pestované, označil za účelové a bezpredmetné. Z priložených znaleckých posudkov nie je sporné, že navrhovateľovi škoda prevádzkovou činnosťou odporcu na poľnohospodárskej produkcii vznikla, ktorá skutočnosť nebola ničím a žiadnym relevantným dôkazom spochybnená. V spise sa nachádza doklad, záznam z kontroly Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky ku dňu 23. 06. 1999, v ktorom pestovanie rastlinnej výroby deklarované je a neexistuje žiaden dôkaz, ktorý by tento, odporcom namietaný, fakt spochybnil. Námietku odporcu, ohľadne rozporu medzi údajmi o pestovaných plodinách

uvedených v zozname vlastníctva a údajmi v dôkazoch, odvolací súd označil pre posúdenie práva na náhradu škody spôsobenú odporcom prevádzkovou činnosťou na poľnohospodárskej produkcii navrhovateľa, taktiež za bezpredmetnú, nakoľko je zrejmé, že list vlastníctva ako dôkaz nedeklaruje údaj o pestovaní plodín. Druh a výmery pestovaných plodín jednoznačne deklaruje Záznam z kontroly Ministerstva pôdohospodárstva zo dňa 23. 06. 1999, ktorý ako je hore vyššie uvedené, nebol žiadnym dôkazom spochybnený.

Skutočnosť, že navrhovateľovi škoda na poľnohospodárskej produkcii vznikla sporná nie je, vyplýva to z troch predložených znaleckých. Vzhľadom na to, že odporca túto skutočnosť žiadnym relevantným dôkazom nevyvrátil, nie je dôvod tento fakt spochybníť. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že škodu navrhovateľovi, spôsobenú na poľnohospodárskej produkcii, spôsobil jeho prevádzkovou činnosťou iný subjekt, a preto odvolací súd nemohol brať pri posudzovaní zodpovednosti odporcu za navrhovateľom uplatnenú škodu jeho obranu, že za škodu nezodpovedá iba on sám.

Čo sa týka výšky škody, prvostupňový súd v novom konaní, túto určil s poukazom na ustanovenie § 136 O. s. p. podľa vlastnej úvahy. Týmto postupom konajúci súd pri určení výšky škody nepochybil a v konečnom dôsledku táto skutočnosť ani v odvolaní jednoznačne namietaná nebola a v podstate takéto rozhodnutie ohľadne výšky bolo v prospech odporcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov odvolanie odporcu, označil za právne nedôvodné a napadnutý rozsudok ako vecne správny, podľa ustanovenia § 219 O. s. p., potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 1 081,40 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. aj odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cb/1/2011-839 zo dňa 16. 10. 2014 v znení opravných uznesení, v časti výroku o náhrade trov konania. Navrhovateľ navrhol pri rozhodnutí o náhrade trov konania postupovať podľa § 142 ods. 3 O. s. p., v spojení s ustanovením § 150 ods. 1 O. s. p. a prvostupňový rozsudok v časti výroku o náhrade trov konania navrhol zmeniť tak, že odporcu zaviazal navrhovateľovi nahradiť trovy konania za súdny poplatok vo výške 9 914,33 eur a trovy konania 24 119,58 eur a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania tak, ako si ich vyčíslil v prílohe vo výške 34 180,39 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri prejednaní odvolania navrhovateľa dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je právne dôvodné.

Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti odvolania navrhovateľa je, či konajúci súd o trovách konania rozhodol správne, keď pri rozhodnutí vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p.

„Ak mal účastník konania vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov konania, nemá na náhradu trov konania právo,“ (§ 142 ods. 2 O. s. p.).

„Aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech len pomerne v nepatrnej časti, alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky priznaného plnenia,“ (§ 142 ods. 3 O. s. p.).

V danej veci konajúci súd z uplatneného nároku vo výške 198 286,79 eur na základe úvahy súdu navrhovateľovi priznal nárok na náhradu škody vo výške 100 000 eur, t. j. približne polovinu. Zo všetkých znaleckých posudkov bolo zrejmé, že odporca navrhovateľovi škodu spôsobil a zo žiadneho znaleckého posudku nebolo zrejmé, že navrhovateľovi škoda vznikla iba do výšky, v ktorej právo na náhradu škody konajúci súd priznal.

Práve z dôvodu neustále namietaného nároku, ako aj samotnej výšky škody, konajúci súd na základe úvahy súdu, (§ 136 O. s. p.) priznal navrhovateľovi právo na náhradu škody vo výške 100 000 eur a vo zvyšku zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z dôvodu, že odporca jednoznačne navrhovateľovi škodu spôsobil a konajúci súd pri určení výšky vychádzal z jeho úvahy, dospel k záveru, že prvostupňový súd mal o náhrade trov konania rozhodnúť podľa ustanovenia § 142 ods. 3 O. s. p. a nie podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle uvedených dôvodov rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti navrhovateľom, s poukazom na ustanovenie § 220 O. s. p., preto v tejto časti zmenil a odporcu zaviazal na náhradu trov konania vo výške súdneho poplatku 9 914,33 eur a trovy právneho zastúpenia 17 021,67 eur za tieto úkony právnej pomoci.

Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa tak mala vypočítať z výšky súdom priznaného plnenia, t. j. 100 000 eur.

- príprava a prevzatie zastúpenia - 169,95 eur + 1,49 eur - režijný paušál
- písomné podanie na súd - žaloba - 169,95 eur + 1,49 eur - režijný paušál
- účasť na pojednávaní dňa 15. 04. 2003 v sume 619,90 eur + 4,25 eur - režijný paušál
- písomné podanie na súd - vyjadrenie k znaleckému posudku - 619,90 eur + 4,25 eur - režijný paušál
- účasť na pojednávaní dňa 27. 04. 2004 v sume 619,90 eur + 4,25 eur - režijný paušál
- písomné podanie na súd - vyjadrenie k znaleckému posudku z 13. 11. 2006 - 625,71 eur + 5,44 eur - režijný paušál
- písomné podanie na súd - vyjadrenie z 04. 05. 2007 - 625,71 eur + 5,44 eur - režijný paušál
- účasť na pojednávaní dňa 18. 10. 2007 v sume 625,71 eur + 5,91 eur - režijný paušál
- písomné podanie na súd - vyjadrenie z 22. 11. 2007 - 625,71 eur + 5,91 eur - režijný paušál
- účasť na pojednávaní dňa 29. 11. 2007 v sume 625,71 eur + 5,91 eur - režijný paušál
- písomné podanie na súd - vyjadrenie z 05. 05. 2008 - 625,71 eur + 5,91 eur - režijný paušál
- písomné podanie na súd - vyjadrenie z 16. 09. 2009 - 625,71 eur + 6,31 eur - režijný paušál
- účasť na pojednávaní dňa 30. 10. 2008 v sume 625,71 eur + 6,31 eur - režijný paušál
- písomné podanie na súd - vyjadrenie z 26. 01. 2009 - 625,73 eur + 6,95 eur - režijný paušál
- písomné podanie na súd - vyjadrenie z 22. 03. 2012 - 625,73 eur + 7,41 eur - režijný paušál
- účasť na pojednávaní dňa 22. 03. 2012 v sume 625,73 eur + 7,63 eur - režijný paušál
- písomné podanie na súd - vyjadrenie z 03. 04. 2012 - 625,73 eur + 7,63 eur - režijný paušál
- účasť na pojednávaní dňa 17. 05. 2012 v sume 625,73 eur + 7,63 eur - režijný paušál
- účasť na pojednávaní dňa 21. 06. 2012 v sume 625,73 eur + 7,63 eur - režijný paušál
- písomné podanie na súd - vyjadrenie z 26. 09. 2012 - 625,73 eur + 7,63 eur - režijný paušál
- účasť na pojednávaní dňa 10. 04. 2014 v sume 625,73 eur + 8,04 eur - režijný paušál
- písomné podanie na súd - vyjadrenie z 24. 04. 2014 - 625,73 eur + 7,63 eur - režijný paušál
- účasť na pojednávaní dňa 18. 09. 2014 v sume 625,73 eur + 8,04 eur - režijný paušál
- účasť na pojednávaní dňa 14. 10. 2014 v sume 156,43 eur + 8,04 eur - režijný paušál
- účasť na pojednávaní dňa 20. 11. 2014 v sume 625,73 eur + 8,04 eur - režijný paušál
- účasť na pojednávaní dňa 11. 12. 2014 v sume 156,43 eur + 8,04 eur - režijný paušál

cestovné spolu vo výške 350,71 eur za

- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 15. 04. 2003 v sume 26,29 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 27. 04. 2004 v sume 27,15 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 18. 10. 2007 v sume 27,15 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 29. 11. 2007 v sume 27,35 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 30. 10. 2008 v sume 27,35 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 22. 03. 2012 v sume 27,35 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 17. 05. 2012 v sume 27,77 eur

- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 21. 06. 2012 v sume 27,49 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 10. 04. 2014 v sume 27,26 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 18. 09. 2014 v sume 26,70 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 14. 10. 2014 v sume 26,50 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 20. 11. 2014 v sume 26,35 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 11. 12. 2014 v sume 26,00 eur

náhradu za stratu času v celkovej výške 709,61 eur za

- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 15. 04. 2003 (počet začatých polhodín - 4) v sume 70,92 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 27. 04. 2004 (počet začatých polhodín - 4) v sume 75,28 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 18. 10. 2007 (počet začatých polhodín - 4) v sume 75,28 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 29. 11. 2007 (počet začatých polhodín - 4) v sume 39,44 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 30. 10. 2008 (počet začatých polhodín - 4) v sume 39,44 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 22. 03. 2012 (počet začatých polhodín - 4) v sume 42,24 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 17. 05. 2012 (počet začatých polhodín - 4) v sume 50,87 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 21. 06. 2012 (počet začatých polhodín - 4) v sume 50,87 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 10. 04. 2014 (počet začatých polhodín - 4) v sume 50,87 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 18. 09. 2014 (počet začatých polhodín - 4) v sume 53,60 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 14. 10. 2014 (počet začatých polhodín - 4) v sume 53,60 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 20. 11. 2014 (počet začatých polhodín - 4) v sume 53,60 eur
- cestu Žiar nad Hronom - Banská Bystrica dňa 11. 12. 2014 (počet začatých polhodín - 4) v sume 53,60 eur

DPH 20 % vo výške 2 030,33 eur.

Celkovo teda trovy právneho zastúpenia navrhovateľa za úkony právnej služby, vrátane cestovného, náhrady za stratu času a DPH boli vo výške 17 021,67 eur.

Navrhovateľovi teda Najvyšší súd Slovenskej republiky priznal náhradu trov konania vo výške 26 936 eur (17 021,67 eur + 9 914,33 eur súdny poplatok), na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania za úkony právneho zastúpenia a to konkrétne písomné podania na súd zo dňa 09. 04. 2003, 15. 03. 2004, 09. 04. 2004, 24. 04. 2004, 17. 05. 2012, 15. 06. 2012, 04. 07. 2014, 06. 10. 2014 a 24. 11. 2014, nakoľko tieto nebolo možné považovať za úkony nevyhnutné na účelné uplatňovanie, alebo bránenie práva navrhovateľa. Právny zástupca sa bez výzvy súdu písomne vyjadroval k podaniam odporcu aj napriek skutočnosti, že všetky ním uvádzané skutočnosti a argumenty mohli byť v súlade so zásadou ústneho súdneho konania, prednesené právnym zástupcom na pojednávaní.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ustanovení § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania (trovy právneho zastúpenia) za 2 úkony právnej služby - písomné podanie na súd - odvolanie z 23. 12. 2014 - odmena vo

výške 312,87 eur + režijný paušál vo výške 8,04 eur - písomné podanie na súd - vyjadrenie k odvolaniu odporcu z 22. 01. 2015 - odmena vo výške 625,73 eur + režijný paušál vo výške 8,39 eur spolu + 20 % DPH - 126,82 eur vo výške 1 081,40 eur.

S poukazom na ustanovenie § 151 ods. 8 O. s. p. súd vo výroku osobitne vyjadril trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhradu žalobcovi priznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.